

The Role of the TP53 Gene in Apoptosis and Tumor Suppression

Aminullah Hamdard*¹, Hamid Mohammadi²

1-Department of Para clinics, Faculty of Curative Medicine, Shifa University, 2-Department of clinics, Faculty of Curative Medicine, Shifa University

* Correspondence Address: Aminullah Hamdard | Email: aminullahamdard0099@gmail.com

ARTICLE INFORMATION

Received: 1405/04/22

Accepted: 1405/06/10

DOI: —

KEYWORDS

TP53 Gene, p53 Protein,
Apoptosis, Tumor
Suppression, DNA
Damage, Mutation,
Cancer.

ABSTRACT

Introduction: TP53 is an important tumor suppressor gene that plays a vital role in maintaining DNA stability, regulating cell growth, and preventing cancerous transformations in the human body. This review article examines the identification and description of the TP53 gene, the function of the p53 protein, mutation, DNA damage, apoptosis, the mechanism of apoptosis, cancer, and their interrelationship. The findings indicate that TP53 is a fundamental component of cellular regulation, and its dysfunction or disruption is considered one of the major causes of cancer development.

Method: The research methodology involved a systematic and organized search based on key terms in scientific databases such, as well as various reliable scientific articles. Through this approach, original research articles, review papers, and analytical studies were examined.

Result and conclusion: In many cancers, the activity of the TP53 gene is lost or altered, leading to uncontrolled and abnormal cellular proliferation. To better understand this issue, it is necessary to investigate the functional mechanisms of TP53 and its abnormalities. This study is important because it contributes to understanding the fundamental causes of cancer, assists in discovering new therapeutic approaches, and has practical value for students of biology and medicine. Knowledge about TP53 function not only improves the understanding of cancer biology but also provides an important foundation for the development of novel therapeutic strategies. Therefore, the study of the TP53 gene holds special significance in modern medicine and cancer research.

د TP53 جين رول په اپوپتوز او د تومور په مخنيوي كې

امين الله همدرد^{۱*}، حامد محمدی^۲

۱-پاراکلینیک ډیپارتمنت ،طب معالجوی پوهنځی ، شفاء پوهنتون ، کابل ، افغانستان ، ۲-کلینیک ډیپارتمنت ، طب معالجوی پوهنځی ، شفاء پوهنتون ، کابل ، افغانستان .

*نویسنده مسئول: امین الله همدرد | ایمیل: aminullahhamdard0099@gmail.com

چکیده

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۵/۰۴/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۶/۱۰

DOI:

کلمات کلیدی

- TP53 جين
- p53 پروتين
- اپوپتوز (د حجرې منظم شوی مرگ)
- د تومور مخنيوی
- د DNA زیان
- میوتیشن (جنتی بدلون)
- اوسرطان

مقدمه: TP53 یو مهم تومور مخنیوی کوونکی (Tumor Suppressor) جین دی چې د DNA ثبات ساتلو، د حجروي دورې تنظیم، د DNA زیانونو ترمیم او اپوپتوز (Programmed Cell Death) په کنټرول کې اساسي رول لري. دا جین p53 پروټین تولیدوي چې د جینوم ساتونکی (Guardian of the Genome) په نوم پېژندل کېږي. p53 د DNA زیان، اکسیدېټیف فشار او نورو حجروي فشارونو په وړاندې د دفاعي غبرگونونو تنظیم کوي. د TP53 موټیشنونه د ګڼ شمېر سرطانونو له رامنځته کېدو او پرمختګ سره تړاو لري.

میتود او روش ها: د دې مروري مقالې موخه د اپوپتوز او تومور مخنیوي په بهیر کې د TP53/p53 د رول ارزونه ده. دا مقاله د Narrative Review په بڼه ترسره شوې ده. اړوند معلومات د PubMed ، Google Scholar او Web of Science ډیټابېسونو څخه راټول شوي دي. د ۲۰۰۰-۲۰۲۵ کلونو پورې خپرې شوې انګلیسي ژبې مروري او اصلي څېړنیزې مقالې د موضوع د تړاو او علمي اعتبار پر بنسټ انتخاب شوې او غیر اړوند سرچینې لرې شوي دي.

نتیجه گیری: د ادبیاتو ارزونه ښيي چې p53 د p21 ، BAX او PUMA په څېر جینونو د فعالولو له لارې د حجروي دورې تنظیم، د DNA ترمیم او اپوپتوز کنټرولوي. که د DNA زیان د ترمیم وړ نه وي، p53 د اپوپتوز لارې فعالوي ترڅو زیانمنې حجرې له منځه یوسي. موندنې څرګندوي چې د TP53 موټیشنونه د حجروي ودې د کنټرول له لاسه ورکولو، جنیټیکي بې ثباتۍ او تومور جوړېدو سره تړاو لري. همدارنګه MDM2 او Human Papillomavirus (HPV) د p53 فعالیت کمزوری کولی شي.

پایلې ښيي چې TP53/p53 د جینوم د ساتنې، اپوپتوز د تنظیم او تومور مخنیوي لپاره یو مهم مالیکولي فکتور دی. د دې جین د فعالیت او موټیشنونو بڼه پوهه د سرطان د تشخیص، مخنیوي او هدفمندې درملنې په پراختیا کې ارزښتناک رول لري.

کله چې حجره د DNA له زیان سره مخ شي، p53 فعالېږي او د زیان د کچې او نوعیت له مخې مناسب ځواب تنظیموي. د p53 له مهمو دندو څخه یوه د p21 په څېر جینونو فعالول دي چې د حجروي دورې لنډمهالې بندښت رامنځته کوي او حجرې ته د DNA د ترمیم فرصت ورکوي. که چېرې زیان ترمیم شي، حجره بېرته نورمال دورې ته داخله کېږي. خو که زیان شدید او نه جبرانېدونکی وي، p53 د BAX (BCL-2 Associated X-protein)، PUMA (p53 Upregulated Modulator of Apoptosis) او نورو پروآپوټوټیک فکتورونو د فعالولو له لارې د آپوټوز لاره هڅوي. سربېره پر دې، p53 د حجروي زېښت (Senescence) په تنظیم کې هم مهم رول لري چې د زیانمنو حجرو د دوامدار تکثیر مخه نیسي. له همدې امله p53 د حجرې د بقا او مړینې ترمنځ د تصمیم نیونې یو مهم تنظیموونکی گڼل کېږي او د سرطان د مخنیوي لپاره حیاتي ارزښت لري. (4).

TP53 د انسان په سرطانونو کې تر ټولو ډېر بدلون موندونکی (Mutated) تومور مخنیوی کوونکی جین گڼل کېږي. د دې جین بدلونونه په بېلابېلو ډولونو لکه missense mutations (مسنس بدلون؛ د امینواسید بدلون)، nonsense mutations (نانشنس بدلون؛ د پروټین د جوړېدو د درېدو بدلون)، frameshift mutations (د چوکاټ بدلون) او loss of heterozygosity (LOH) (د هیتروزایگوسیتي له منځه تگ) کې لیدل شوي دي. د راپورونو له مخې، missense mutations د TP53 د ټولو بدلونونو شاوخوا ۷۰-۸۰ سلنه جوړوي او زیاتره د DNA-binding domain په سیمه کې رامنځته کېږي. دغه بدلونونه د p53 نورمال فعالیت کمزوری کوي او حجرې ته اجازه ورکوي چې د DNA د زیانونو له شتون سره سره وده او وېش ته دوام ورکړي. په ځینو مواردو کې بدلون موندلی p53 په یوازې خپل محافظتي فعالیت له لاسه ورکوي، بلکې د Gain-of-Function (د نوې/زیاتې وظیفې ترلاسه کول) اغېزو له لارې د تومور د ودې، میتاستاز او درملیز مقاومت په زیاتوالي کې هم ونډه اخلي. د TP53 بدلونونه په گڼو سرطانونو لکه د سینې سرطان، د کولمو سرطان، د سږو سرطان، د ځیگر سرطان او د سر او غاړې په سرطانونو کې په لوړه کچه راپور شوي دي. سره له دې چې د TP53 او p53 په اړه پراخې څېړنې ترسره شوې دي، لا هم د DNA د زیان د ځواب، د آپوټوز د تنظیم، د TP53 د بېلابېلو میوټېشنونو د بیولوژیکي اغېزو او د سرطان په پرمختګ کې د هغوی د دقیق رول په اړه ځینې مهمې پوښتنې پاتې دي. د پخوانیو مطالعاتو ډېری برخه پر ځانګړو مالیکولي میکانیزمونو یا ځانګړو سرطانونو متمرکزه وه، خو د TP53 د جوړښت، فعالیت، د DNA د زیان د ځواب، آپوټوز او د میوټېشنونو د پایلو جامع ارزونه لا هم علمي ارزښت لري. له همدې امله د دې مروري مقالې موخه د TP53 جین د جوړښت او فعالیت ارزونه، د p53 پروټین د بیولوژیکي رول تشریح، د DNA د زیان د ځواب او آپوټوز په بهیر کې د p53 د ونډې تحلیل، د TP53 د میوټېشنونو مهم ډولونه او اغېزې بیانول، او د سرطان په رامنځته کېدو او پرمختګ کې د دې جین اهمیت روښانه کول دي. دغه مقاله هڅه کوي چې د TP53 اړوند اوسني علمي معلومات په منظم او هر اړخیز ډول راټول

سرطان د نړۍ له مهمو روغتيايي ستونزو څخه گڼل کېږي او د مړینې له مخکښو لاملونو څخه دی. د سرطان د رامنځته کېدو او پرمختګ یو مهم ځانګړتیا د حجروي دورې (Cell Cycle) د تنظیم د میکانیزمونو ګډوډي ده. په نورمالو شرایطو کې د حجروي دورې پرمختګ د ځانګړو تنظیموونکو جینونو، پروټینونو او سیګنال لېږدونکو لارو له خوا په دقیق ډول کنټرولېږي ترڅو حجرو وده، تکثیر او وېش په منظمه توګه ترسره شي. دغه تنظیمي میکانیزمونه د جینومي ثبات د ساتنې، د جنتیکي تېروتنو د مخنیوي او د نسجونو د نورمال فعالیت لپاره حیاتي ارزښت لري. کله چې دغه کنټرولي سیستمونه زیانمن شي، حجرې د غیرطبیعي ودې او دوامدار وېش وړتیا ترلاسه کوي چې په پایله کې د تومورونو د رامنځته کېدو او سرطان د پرمختګ لامل ګرځي. له همدې امله د حجروي دورې د تنظیموونکو فکتورونو مطالعه د سرطان د بیولوژۍ د پوهېدو لپاره بنسټیز اهمیت لري. (1).

د جینوم د بشپړتیا د ساتلو لپاره حجرې DNA (Deoxyribonucleic Acid) د زیان د ځواب (DNA Damage Response; DDR) له پیچلو او محافظتي لارو څخه ګټه اخلي. دغه لارې د DNA زیان پېژني، د حجروي دورې پرمختګ لنډمهال دروي او د DNA د ترمیم پروسې فعالوي. د حجروي دورې بېلابېل چیک پوښتونه د څارنې د میکانیزمونو په توګه عمل کوي ترڅو د جنتیکي تېروتنو د راټولېدو مخه ونیسي. که زیان په بريالیتوب سره ترمیم شي، حجره بېرته نورمال فعالیت ته ستنېږي، خو که زیان شدید او سخت وي نو حجره د آپوټوز (Programmed Cell Death) تنظیم شوی حجروي مړینه یا حجروي زېښت (Cellular Senescence) لوري ته سوق کېږي. د دغو محافظتي میکانیزمونو ګډوډي د جینومي بې ثباتۍ، د میوټېشنونو د زیاتوالي او د سرطاني حجرو د بقا لپاره مناسب شرایط برابروي. له همدې امله د DNA د زیان د ځواب سیستم د سرطان د مخنیوي یو مهم دفاعي خنډ ګڼل کېږي. (۲).

د دغو محافظتي لارو په منځ کې TP53 (Tumor Protein 53) یو له مهمو تومور مخنیوي (Tumor Suppressor) جینونو څخه دی چې د کروموزوم 17p13.1 په سیمه کې موقعیت لري. دا جین د p53 په نوم ۳۹۳ امینو اسید لرونکی فاسفوپروټین تولیدوي چې د DNA زیان، اکسیداتیف فشار، هایپوکسیا او نورو حجروي فشارونو په وړاندې د ځواب مرکزي تنظیموونکی گڼل کېږي. p53 د ګڼ شمېر هدف جینونو د بیان د تنظیم له لارې د حجروي دورې پرمختګ، د DNA ترمیم، آپوټوز او میتابولیکو لارو په کنټرول کې برخه اخلي. د جینومي ثبات په ساتنه کې د دې مهم رول له امله p53 د Guardian of the Genome (د جینوم ساتونکی) په نوم مشهور شوی دی. د TP53 عادي فعالیت د جنتیکي زیانونو د راټولېدو مخه نیسي او د سرطاني بدلونونو پر وړاندې د حجرې د دفاعي میکانیزم یوه اساسي برخه جوړوي. (۳).

او تحلیل کړي او د راتلونکو څېړنو لپاره د بحث مناسب بنسټ برابر کړي. (٦).

مواد او میتودونه

دا څېړنه د (Narrative Review) روایتی مروري څېړنې له ډول څخه ده چې موخه یې د TP53 جین او p53 پروټین د جوړښت، بیولوژیکي دندو، د اپوپتوز او د سرطان په رامنځته کېدو او پرمختګ کې د هغوی د رول ارزونه ده. د لیټون اصلي سرچینې PubMed، Web of Science، Direct او Google Scholar وې. د معلوماتو د راټولولو لپاره د لاندې کلیدي کلمو او د هغوی د ترکیبونو څخه استفاده وشوه. (TP53 Gene, p53 Protein, Tumor Suppressor Gene p53 Protein, (د تومور مخنیوی کوونکی جین) د حجروي دورې تنظیم (Cell Cycle Regulation)، د DNA (د زیان ځواب) Apoptosis، DNA Damage Response (د حجري برنامه شوي مرک)، د TP53 Mutation (TP53 جین بدلون)، Cancer Biology د (سرطان بیولوژي)، Tumor Progression د (تومور پرمختګ).

د سرچینو د شاملولو معیارونه عبارت وو له: (١) په انګلیسي ژبه خپرې شوې مقالې؛ (٢) د TP53/p53، اپوپتوز او سرطان له موضوعاتو سره مستقیم تړاو؛ (٣) د معتبره او علمي ارزونې (Peer-reviewed) لرونکو ژورنالونو مقالې؛ او (٤) هغه څېړنیزې او مروري مقالې چې د موضوع په اړه کافي علمي معلومات وړاندې کوي. د حذف معیارونه عبارت وو له: (١) تکراري مقالو؛ (٢) د موضوع سره غیرمستقیم تړاو لرونکو سرچینو؛ (٣) لنډو کنفرانسي خلاصو (Abstracts) او غیرعلمي ویبپاڼو؛ او (٤) هغو مقالو چې بشپړ متن یې د لاسرسۍ وړ نه و.

د لومړني لیټون په پایله کې شاوخوا ٤٩ سرچینې وموندل شوې. له تکراري او غیر اړوندو مقالو د حذف وروسته ٣٥ مقالې د بشپړې ارزونې لپاره وټاکل شوې، چې په پای کې ١٧ علمي مقالې او معتبرې مروري سرچینې د دې مقالې په وروستي تحلیل کې شاملې شوې.

د سرچینو د کیفیت د ارزونې لپاره د ژورنال اعتبار، د مقالې علمي ارزښت، د استنادونو شمېر، د څېړنې میتودولوژي او د موضوع سره د تړاو کچه په پام کې ونیول شوه. ترلاسه شوې سرچینې د تکرار او علمي اعتبار له پلوه د نورو ډیټابیسونو له سرچینو سره پرتله او تایید شوې.

راټول شوي معلومات د Content Analysis (د محتوا تحلیل) میتود په کارولو سره تحلیل شول. د هرې سرچینې اړوند معلومات استخراج، طبقه بندي او د موضوعي محورونو پر بنسټ تنظیم شول. د تحلیل اصلي برخې د TP53 جین جوړښت، د p53 پروټین دندې، د حجري دورې تنظیم، د DNA د زیان ځواب (DNA Damage Response)، د اپوپتوز میکانیزمونه، د TP53 جین جهشونه او د سرطان له بېلابېلو ډولونو سره د

هغوی اړیکې وې. په پای کې د بېلابېلو مطالعاتو موندنې سره یوځای او په تحلیلي بڼه وړاندې شوې.

نتایج او بحث

د TP53 جین نورمال وظیفه

TP53 یو مهم Tumor Suppressor Gene (د پروټین لنډوونکي بدلونونه) دی چې د p53 پروټین د جوړېدو لپاره جینیټیکي معلومات برابروي p53 د حجروي فشارونو، په ځانګړي ډول د DNA د زیان، اونکوژنیک فشار او نورو زیانمنو شرایطو په وړاندې د حجري د غبرګون مهم تنظیموونکی دی. د p53 فعالیت د هغو جینونو د تنظیم سبب کېږي چې د حجري دوران درول، د DNA ترمیم، زېښت (senescence) او apoptosis په څېر پروسې کنټرولوي. له همدې امله p53 د جینومي ثبات په ساتلو او د غیرنورمالو حجرو د ودې په مخنیوي کې مهم رول لري. کله چې DNA زیانمن شي، p53 کولی شي د حجري دوران موقتي ودروي، څو حجري ته د DNA د ترمیم لپاره وخت برابر شي. که DNA په بریالیتوب سره ترمیم شي، حجره بېرته عادي فعالیت ته ستنېدای شي؛ خو که زیان شدید او نه جبرانېدونکی وي، p53 د apoptosis یا نورو حجروي مړینې اړوندو میکانیزمونو په فعالولو کې مرسته کوي. په دې توګه، p53 د زیانمنو جینیټیکي معلوماتو د راتلونکو حجرو ته د انتقال احتمال کموي. د p53 فعالیت د MDM2 په څېر تنظیموونکو پروټینونو له خوا هم کنټرولېږي. په نورمال حالت کې MDM2 د p53 کچه تنظیموي او د هغه په تخریب کې مرسته کوي، خو د حجروي فشار په وخت کې p53 ثبات مومي او فعالیت لري. د p53-MDM2 تنظیمي سیستم ګډوډي د سرطان په رامنځته کېدو کې مهمه ونډه لرلای شي (٧).

د TP53 میوټیشنونه

TP53 د انسان په سرطانونو کې تر ټولو ډېر میوټیشن لرونکو جینونو له ډلې څخه دی. د سرطانونو په شاوخوا نیمایي کې د TP53 جین میوټیشنونه لیدل کېږي، که څه هم د میوټیشن کچه د سرطان د ډول له مخې توپیر لري. ډېری سرطان اړوند TP53 میوټیشنونه د missense mutations له ډلې څخه دي، چې د p53 پروټین په amino-acid sequence کې بدلون رامنځته کوي. ډېری دا میوټیشنونه د DNA-binding domain په برخه کې، په ځانګړي ډول په exons 5-8 کې، متمرکز دي. د TP53 میوټیشنونه یوازې missense mutations ته محدود نه دي؛ بلکې truncating mutations (د پروټین لنډوونکي بدلونونه)، insertions/deletions (داخلېدنې/حذفېدنې) او allelic loss (د الیل له منځه تګ) بېلابېل ډولونه هم لیدل کېږي. د دې میوټیشنونو اغېزه د میوټیشن د موقعیت او ډول پورې تړلې وي. ځینې میوټیشنونه د p53 د DNA سره د تړلو وړتیا کموي، ځینې د پروټین جوړښت ګډوډوي، او ځینې نور د p53 د tetramer جوړېدو یا د (انتخاب شوی جین) target genes د فعالولو وړتیا اغېزمنوي. ځینې ځانګړي TP53 میوټیشنونه د چاپېریالي carcinogens (د سرطان رامنځته کوونکي عوامل) سره د مخامخ کېدو له تاریخ سره هم تړاو لري. د بېلګې په توګه، aflatoxin B1، د تېباکو د لوګي او UV radiation

له امله د DNA زیان کولی شي د ځانگړو mutation patterns (د بدلونونو بڼې) په رامنځته کېدو کې ونډه ولري. همدارنګه TP53 germline mutations (د TP53 جرملاين بدلونونه) د Li-Fraumeni syndrome (د لي-فراومېني سندروم) سره تړاو لري، چې د سرطان د لوړ ارثي خطر یوه ناروغي ده. (۸).

د TP53 Gene مهم Domains Functional (فعالې برخې)

p53 یو څو برخې لرونکی پروتین دی چې بېلابېلې functional domains لري او هره برخه ځانگړې وظیفه ترسره کوي. د p53 مهمې برخې عبارت دي له د انتقال-فعالولو برخه (transactivation domain)، د پرولین بډایه سیمه (proline-rich region)، د DNA سره د نښلېدو برخه (DNA-binding domain)، د ټیټرامر جوړونې برخه (tetramerization domain) او د C-پای تنظیموونکې سیمه (C-terminal regulatory region). (9).

DNA-binding domain (د DNA سره د نښلېدو برخه): DNA-binding domain د p53 له مهمو برخو څخه دی، ځکه p53 د همدې برخې له لارې د ځانگړو DNA sequences سره تعامل کوي او د target genes transcription (د انتخاب شوی جین دوه چنده کیدل) تنظیموي. د دې برخې میوټېشنونه کولی شي د p53 د DNA-binding وړتیا کمه یا له منځه یوسي، چې په پایله کې د cell-cycle arrest، DNA repair او apoptosis اړوند جینونه په سمه توګه نه فعالېږي.

Tetramerization domain (د ټیټرامر جوړونې برخه): p53 په فعال حالت کې عموماً د tetramer په بڼه فعالیت کوي. Tetramerization د p53 د پروتینونو د یوځای کېدو پروسه ده چې د فعال transcription factor د جوړېدو لپاره مهمه ده. د دې برخې بدلونونه کولی شي د p53 د فعال کمپلکس جوړېدل ګډوډ کړي او د tumor-suppressive (د تومور مخنیوی کوونکې) فعالیت کم کړي.

N-terminal/transactivation region (د N-پای/انتقال، فعالولو سیمه): p53 N-terminal برخه د transcriptional activation (د جین د نقل فعالول) لپاره مهمه ده او د مختلفو تنظیموونکو پروتینونو سره تعامل کوي. د دې برخې له لارې p53 د خپلو target genes فعالیت تنظیموي. له همدې امله د دې برخې اختلال هم د p53 د نورمال حجروي فعالیت پر وړاندې اغېز لري (8, 10).

د حجرو د له منځه وړلو لارې

حجرې د بېلابېلو میکانیزمونو له لارې له منځه ځي، چې apoptosis او necrosis یې دوه مهم ډولونه دي. Necrosis عموماً د شدید حجروي زیان له امله رامنځته کېږي او د حجروي غشا د بشپړتیا له منځه تلو، د حجې پړسېدو او د حجروي محتویاتو د بهر وتلو سره مل وي، چې د التهاب سبب کېدای شي. برعکس، apoptosis یو منظم او programmed

cell death دی چې د حجرې د کنټرول شوې له منځه وړلو سبب کېږي. په apoptosis کې chromatin condensation (د کروماتین تراکم)، DNA fragmentation (د DNA ټوټه کېدل)، د حجرې کوچنۍ کېدل او د apoptotic bodies جوړېدل رامنځته کېږي. دا apoptotic bodies وروسته د phagocytic حجرو له خوا له منځه وړل کېږي او عموماً د necrosis په پرتله د پام وړ التهاب نه رامنځته کوي. Apoptosis څو مهمې لارې لري. په extrinsic pathway کې death receptors د caspase-8 د فعالېدو سبب کېږي. په intrinsic pathway کې حجروي فشار، په ځانگړي ډول mitochondrial stress، د mitochondria د apoptotic proteins د خوشې کېدو او د caspase-9 د فعالېدو سبب کېږي. د cytotoxic lymphocytes له خوا د granzyme B pathway هم د هدف حجرو د apoptosis په القا کې ونډه لري. دغه لارې په پای کې د executioner caspases، په ځانگړي ډول caspase-3 او caspase-7، د فعالېدو له لارې د apoptosis اصلي پړاو ته داخلېږي. Mitochondria په intrinsic apoptosis کې مهم رول لري. د mitochondrial outer membrane permeabilization (د میتوکونډریا د بهرنۍ غشا نفوذپذیر کېدل) وروسته cytochrome او ځینې نور pro-apoptotic عوامل خوشې کېږي چې د apoptotic signaling په فعالېدو کې مرسته کوي. د دې پروسې تنظیم د BCL-2 family پروتینونو له خوا کېږي. (۶، ۱۱).

د TP53 جین رول په سرطان کې

p53 له مهمو tumor-suppressive فعالیتونو څخه یو د cell-cycle arrest رامنځته کول دي. کله چې DNA زیانمن شي، p53 د CDKN1A/p21 په څېر target genes فعالولای شي. p21 د cyclin-dependent kinases فعالیت محدودوي او د حجرې د دوران په درولو کې مرسته کوي. په دې توګه حجرې ته وخت برابرېږي چې DNA ترمیم کړي. p53 د DNA repair له پروسو سره هم اړیکه لري. p53 د ځینو هغو جینونو transcription تنظیموي چې د DNA د زیان د پېژندلو، ترمیم او د جینومي ثبات په ساتلو کې برخه لري. له همدې امله د p53 د فعالیت له منځه تلو سره حجرې کولی شي زیانمن DNA وساتي او دغه جینیټیکي بې ثباتي د سرطان د پرمختګ لپاره زمینه برابره کړي. که زیان ترمیم نه شي، p53 کولی شي apoptosis، senescence او نورو cell-fate pathways په فعالولو کې برخه واخلي. له همدې امله د p53 فعالیت یوازې د cell-cycle arrest پورې محدود نه دی، بلکې د DNA د زیان د شدت او حجروي شرایطو له مخې د حجرې د برخلیک په ټاکلو کې هم ونډه لري. (12).

p53 د DNA د شدید یا نه جبرانېدونکي زیان په وړاندې د apoptosis د فعالولو له مهمو تنظیموونکو څخه دی. د p53 فعالېدل د PUMA، NOXA په څېر pro-apoptotic genes د تنظیم سبب کېدای شي. دغه عوامل د mitochondrial apoptotic pathway په فعالېدو کې مرسته کوي او په پای کې د caspase cascade د فعالېدو او د حجرې د کنټرول شوې مړینې لامل کېږي. په دې توګه د p53 له نظره د DNA د زیان په وړاندې

د حجرې غبرگون په ساده ډول په دوه پړاوونو کې تشرېح کېدای شي: که زیان د ترمیم وړ وي، cell-cycle arrest او DNA repair ته زمینه برابروي؛ او که زیان د ترمیم وړ نه وي، د apoptosis په څېر د حجرې د له منځه وړلو لارې فعالېدای شي. دا میکانیزم د زیانمنو حجرو د بقا او تکثیر د مخنیوي لپاره مهم دی (13, 14).

ځینې ویروسونه هم p53 غیر فعالوي. د Human Papillomavirus Infection یا HPV ویروس د رحم د غاړې او ځینو د سر او غاړې سرطانونو مهم سبب ګڼل کېږي. دا ویروس د E6 په نوم پروتین جوړوي E6 protein د p53 تخریبي او حجره د سرطان پر لور سوق کوي. MDM2 یو بل مهم پروتین دی چې د p53 فعالیت کمزوری کوي. کله چې MDM2 زیات تولید شي، p53 بې ثباته کېږي او خپل فعالیت له لاسه ورکوي. د MDM2 amplification (د MDM2 جین زیاتوالی) یا زیاتوالي حالت په Osteosarcoma (د هډوکو سرطان) او ځینو دماغي تومورونو کې لیدل کېږي. په ځینو Leukemia (د وینې سرطان) ګانو کې د ناروغۍ د تشخیص پر وخت TP53 تغیرات کم وي، خو د ناروغۍ د پرمختګ یا درملنې وروسته زیاتېږي دا حالت ښیي چې سرطان د وخت په تېرېدو سره لا زیات خطرناک او مقاوم کېږي. TP53 په عادي حالت کې Tumor Suppressor بلل کېږي Tumor suppressor. هغه جین ته ویل کېږي چې د سرطان د جوړېدو مخه نیسي. خو کله ناکله mutant p53 یوازې غیر فعال نه وي، بلکې نوې خطرناکې دندې هم ترلاسه کوي. دې حالت ته Gain-of-function mutation (د نوې/زیاتې وظيفې بدلون) ویل کېږي. په دې حالت کې خراب p53 د Oncogene په څېر عمل کوي. Oncogene هغه جین دی چې د سرطان د ودې او پرمختګ سبب ګرځي. د همدې مهم رول له امله TP53 د سرطان د درملنې یو اساسي هدف ګڼل کېږي. ساینسپوهان هڅه کوي چې mutant p53 بېرته فعال کړي یا د هغه زیانمنې اغېزې مهار کړي ترڅو د سرطان پرمختګ کنټرول شي TP53. یوازې په سرطان کې مهم نه دی، بلکې په ځینو غیر سرطاني ناروغیو کې هم رول لري. په Bone Marrow Failure Syndrome (د هډوکي مغز د ناکامۍ سندروم) کې کله چې p53 ډېر فعال پاتې شي، د هډوکي مغز حجرې زیان ويني او د وینې د حجرو تولید کمېږي (15).

د تومور او TP53 Gene ترمینځ اړیکه

Tumor هغه غیرنورمال حجروي وده ده چې د حجرو د تکثیر او مړینې د نورمال کنټرول د ګډوډېدو له امله رامنځته کېږي. تومورونه benign او malignant ډولونه لري؛ malignant tumors د شاوخوا نسجونو د يرغل او د بدن نورو برخو ته د خپرېدو وړتیا لري. TP53 د tumor suppression په سیستم کې مهم رول لري، ځکه p53 د DNA زیان، حجروي فشار او oncogenic signals (د سرطان زیږوونکو سیګنالونو) په وړاندې د حجرې د غبرګون تنظیم کوي. کله چې TP53 میوټېشن وکړي او د p53 tumor-suppressive فعالیت کم شي، حجرې کولی شي د DNA زیان سره سره تکثیر ته دوام ورکړي. دا حالت د جنیټیکي بې ثباتۍ د

زیاتېدو او د tumor development لپاره د مناسب چاپیریال په رامنځته کېدو کې مرسته کوي (16).

په همدې دلیل، د TP53 د فعالیت له لاسه ورکول د سرطان د رامنځته کېدو او پرمختګ له مهمو molecular events څخه ګڼل کېږي. خو باید په علمي ډول یادونه وشي چې TP53 mutation په یوازې ځان د ټولو سرطانونو یوازینی علت نه دی؛ سرطان یو څو مرحله ییز او څو فکتوري بهیر دی چې په کې د ګڼو جینونو، حجروي pathways او چاپیریالي عواملو ګډ رول شامل دی. د TP53 میوټېشنونو فریکونسي د سرطان د ډول له مخې د پام وړ توپیر لري. په ځینو سرطانونو کې TP53 alterations ډېر عام دي، په داسې حال کې چې په نورو کې یې کچه ټیټه وي. د مثال په توګه، high-grade serous ovarian carcinoma (د تخمدان لوړدرجه سیرس کارسینوما) کې TP53 alterations (بدلونونه) ډیر عام دي، په داسې حال کې چې د ځینو نورو سرطانونو په ډولونو کې د TP53 میوټېشن کچه ټیټه وي. د TP53 mutation موجودیت د سرطان د molecular characteristics له ډلې څخه دی او په ځینو سرطانونو کې د ناروغۍ د ځانګړتیاوو، درملنې ته د غبرګون سره تړاو ښودل شوی، خو دا اړیکه د سرطان د ډول، mutation type، د ناروغۍ مرحلې او نورو molecular factors له مخې توپیر کوي. له همدې امله باید د TP53 mutation د هر سرطان لپاره په جلا ډول تفسیر شي (17).

p53 د tumor-suppressive فعالیت له منځه تلل یوازې د TP53 mutation له لارې نه رامنځته کېږي. د p53 signaling pathway نور تنظیموونکي هم د سرطان په پرمختګ کې مهم دي Human papillomavirus (HPV) E6 پروتین له لارې د p53 د فعالیت په کمولو کې رول لري. د لوړ خطر HPV ډولونو E6 پروتین د p53 د تخریب پروسه هڅوي، چې په پایله کې د حجرې د tumor-suppressive response کمزوری کېږي. بل مهم تنظیموونکی MDM2 دی MDM2. د p53 له مهمو منفي تنظیموونکو څخه دی او د p53 ubiquitination (یو بیوکویټین نښلول) او proteasomal degradation (د پروټیزوم له لارې تجزیه) په تنظیم کې برخه لري. کله چې د MDM2 فعالیت یا expression غیرنورمال زیات شي، د p53 tumor-suppressive فعالیت کمېدای شي. له همدې امله، حتی په هغو سرطانونو کې چې TP53 جین مستقیم mutation نه لري، د p53 pathway اختلال د سرطان د ودې لپاره مهم کېدای شي.

د TP53 او سرطان درملنې اړیکه

د TP53/p53 pathway د سرطان د درملنې لپاره د څېړنې مهم هدف پاتې شوی دی. د څېړنو یوه برخه د mutant p53 د فعالیت د بدلولو یا د-wild-type p53 فعالیت د بېرته راګرځولو پر لارو تمرکز کوي. بله برخه د MDM2/MDM4 په څېر تنظیموونکو د مهارولو او د p53 pathway د فعالولو لارې ارزوي. خو د دې برخې په اړه باید له قوي درملنیزو ادعاوو څخه ډډه وشي. د p53 پر بنسټ ګڼې درملنیزې لارې لا هم د preclinical studies clinical trials په پړاوونو کې دي، او د p53 pathway هدف

گرځوونکې لارې لا د ټولو سرطانونو لپاره د معمول او ثابتې درملنې په توګه نه شي وړاندې کېدای. د ۲۰۲۶ یوې تازه Review مقالې هم څرګندوي چې د p53 په نښه کوونکې څو نوې درملنیزې لارې رامنځته شوې دي، خو د ډېرو لارو کلینیکي پرمختګ لا روان دی. (13)

محدودیتونه

دا څېړنه د کتابتوني او مروړي میتود پر بنسټ ترسره شوې ده، نو پایلې یې د خپرو شویو علمي مقالو او معتبرو سرچینو پر معلوماتو ولاړې دي. د لابراتواري او کلینیکي معلوماتو نشتوالی د څېړنې یو مهم محدودیت ګڼل کېږي. همدارنګه، د TP53 جین د میوټېشنونو اغېزې په بېلابېلو سرطانونو او نفوسونو کې توپیر لري، چې د ټولو پایلو عمومي کول محدودوي. د ځینو نویو څېړنو او درملنیزو تګلارو په اړه معلومات لا هم د پراختیا او ارزونې په پړاو کې دي.

وړاندیزونه

سپارښتنه کېږي چې په راتلونکو څېړنو کې د TP53 جین د میوټېشنونو په اړه لابراتواري او کلینیکي مطالعات ترسره شي ترڅو د دې جین د فعالیت او اختلال په اړه لا دقیق معلومات ترلاسه شي. همدارنګه، د بېلابېلو

سرطانونو په تشخیص او درملنه کې د TP53 د رول په اړه پراخې څېړنې ضروري دي. د mutant p53 د بیا فعالولو او د هغې د زیانمنو اغېزو د مهارولو او تنظیمولو لپاره د نوو درملنیزو لارو پراختیا باید وهڅول شي. سربېره پر دې د بیولوژۍ او طب محصلینو ته د TP53 جین او سرطان د بیولوژۍ په اړه د لا زیاتو علمي پروګرامونو او روزنیزو فعالیتونو برابرول ګټور تمامېدای شي.

اخلاقي ملاحظات

دا څېړنه د کتابتوني او مروړي څېړنې له ډول څخه ده او په هغې کې له انسانانو، حیواناتو او یا بیولوژیکي نمونو څخه مستقیمه استفاده نه ده شوې. د څېړنې ټول معلومات د معتبرو علمي مقالو او نړیوالو علمي ډیټابیسونو څخه راټول شوي او د علمي امانتدارۍ د اصولو له مخې ورته سمه ارجاع ورکړل شوې ده. د معلوماتو د راټولولو، تحلیل او وړاندې کولو پر مهال د صداقت، بې طرفۍ او علمي اصولو رعایت شوی او د هر ډول ادبي غلا (Plagiarism)، جعل او تحریف څخه ډډه شوې ده. همدارنګه، لیکوال د دې مقالې د چمتو کولو، د علمي سرچینو د راټولولو او د موضوع د ارزونې په برخه کې د ښاغلي **حامد محمدي** له علمي همکاريو او ارزښتناکو مشورو څخه مننه کوي. د نوموړي همکاري د دې څېړنې د علمي کیفیت په ښه والي کې اغېزمنه وه.

Reference

1. Atlas HC. Human cell atlas. Human cell atlas sequences first 250K developmental cells. 2018.
2. Matthews HK, Bertoli C, De Bruin RA. Cell cycle control in cancer. Nature reviews Molecular cell biology. 2022;23(1):74-88.
3. Yonish-Rouach E, Grunwald D, Wilder S, Kimchi A, May E, Lawrence J-J, et al. p53-mediated cell death: relationship to cell cycle control. Molecular and Cellular Biology. 1993;13(3):1415-23.
4. Thiele C, Spandl J. Cell biology of lipid droplets. Current opinion in cell biology. 2008;2۰:۳۷۸-۴۰۰.
5. Medema R, Macürek L. Checkpoint control and cancer. Oncogene. 2012;31(21):2601-13.
6. Ghavami S, Hashemi M, Ande SR, Yeganeh B, Xiao W, Eshraghi M, et al. Apoptosis and cancer: mutations within caspase genes. Journal of medical genetics. 2۰۱۰-۴۹۷;(۸)۴۶:۰۰۹.
7. Jovanović A, Tošić N, Marjanović I, Komazec J, Zukić B, Nikitović M, et al. Germline variants in cancer predisposition genes in pediatric patients with central nervous system tumors. International Journal of Molecular Sciences. 2023;۲۴:۲۴۸۷.
8. Shahzad M, Amin MK, Daver NG, Shah MV, Hiwase D, Arber DA, et al. What have we learned about TP53-mutated acute myeloid leukemia? Blood cancer journal. 2024;14(1):202.
9. Wang X, Sun Q. TP53 mutations, expression and interaction networks in human cancers. Oncotarget. 2016;8(1):624.
10. Vazquez A, Bond EE, Levine AJ, Bond GL. The genetics of the p53 pathway, apoptosis and cancer therapy. Nature reviews Drug discovery. 2008;7(12):979-87.
11. Olivier M, Hollstein M, Hainaut P. TP53 mutations in human cancers: origins, consequences, and clinical use. Cold Spring Harbor perspectives in biology. 2010;2(1):a001008.
12. Zawacka-Pankau JE. The role of p53 family in cancer. MDPI; 2022. p. 823.
13. Abubakar M, Rehman B. Roles of mutant TP53 gene in cancer development and progression. Proceedings of Anticancer Research. 2024;8(5):165-81.
14. Kamp WM, Wang P-y, Hwang PM. TP53 mutation, mitochondria and cancer. Current Opinion in Genetics & Development. 2016;38:16-22.
15. Seemann S, Maurici D, Olivier M, Fromentel CC, Hainaut P. The tumor suppressor gene TP53: implications for cancer management and therapy. Critical Reviews in Clinical Laboratory Sciences. 2004;41(5-6):551-83.
16. LaBella D, Adewole M, Alonso-Basanta M, Altes T, Anwar SM, Baid U, et al. The asnr-miccai brain tumor segmentation (brats) challenge 2023: Intracranial meningioma. arXiv preprint arXiv:230507642. 2023.
17. Baliakas P, Soussi T. The TP53 tumor suppressor gene: From molecular biology to clinical investigations. Journal of Internal Medicine. 2025;298(2):78-96.